

Música i Mitjans de Comunicació

INTRODUCCIÓ, DEFINICIÓ i OBJECTIUS

És evident que som dins la cultura de la imatge però l'impacte i la immediatesa de les imatges ha de veure's complementat per les informacions de subtilitat, de segona lectura que aporta la música. La música és present en totes les manifestacions dels mitjans de comunicació. Seria impensable que en qualsevol missatge que s'emetés a través de qualsevol mitjà de comunicació hi faltés la banda sonora, sens dubte repleta de sons i músiques.

Aquesta presència absoluta, però, ho és majoritàriament en un segon pla. Encara que primordial, la música no és el primer que es percep (i sovint és bo que així sigui) sinó que les informacions que el missatge musical aporta es cavalquen amb les de percepció més immediata, sobretot la visual.

Cal ser conscient de la vital importància del fenomen auditiu en els mass-media, conèixer-ne les formes, tecnologies, estratègies i intencionalitats, diàfanos i ocultes.

CONTINGUTS o TEMARI

1. Interrelació entre el so i la imatge
 - 1.1. Capacitat informativa i de transmissió de missatges de cada sentit
 - 1.2. Diferències quantitatives i qualitatives
 - 1.3. El món dels sords i el món dels cecs.
2. Coneixement de les possibilitats dels diferents mitjans audiovisuals
 - 2.1. Oficis intervinents: Tècnic de so. Muntador musical. Mesclador...
 - 2.2. Acústica. Vocabulari específic
3. La música al servei de:
 - 3.1. Música i Cinema
 - 3.1.1. Classificacions: Diegètica/ Explícita...
 - 3.1.2. Tema. Leif motiv. Motlles de representativitat (por, amor, persecució...)
 - 3.1.3. Repas a Bandes sonores imprescindibles, per qualitat, innovació...
 - 3.2. Música i Publicitat
 - 3.2.1 Efectes/ Memòria col.lectiva (peces estàndarts)
 - 3.2.2 El video-clip
 - 3.3. Música a la Ràdio
 - 3.3.1. Tipologia d'emissores (generalistes, especialitzades, locals...)
 - 3.3.2. Repas de l'oferta actual radiofònica a Catalunya i Espanya

- 3.3.3. Productes musicals específics del mitjà: Sintonia, cortina, música de fons.
- 3.4. Música a la Televisió
 - 3.4.1. La filmació d'instruments, d'orquestrats i/o altres formacions musicals
 - 3.4.2. Repàs de l'oferta actual televisiva. El pes dins les programacions
- 4. Música a Internet

METODOLOGIA, PROCEDIMENTS i VALORS

La Metodologia d'aquesta assignatura es basa en l'exposició i l'anàlisi d'exemples trets dels diferents mitjans de comunicació, actuals i històrics.

Cal entendre els mitjans com un ens viu, en constant evolució i renovació. Així, en revisar el panorama audiovisual de diferents èpoques en deduirem els contrastos motivats per la situació socio-política, les prestacions tècniques (el primer micròfon inhalàmbric va veure's a Catalunya a la plaça de Sant Jaume per l'arribada del president Tarradellas), sempre, però des del nostre punt de vista estètic-musical.

Hi ha sintonies (Cançó i dansa de Mompou per a RNE), anuncis (Yo soy aquel negrito... per a Cola-cao) que cal conèixer i estudiar perquè diuen molt del nostre bagatge i poden extreure's moltes conclusions sobre la tria d'una música per a il·lustrar qualsevol manifestació sobre suport mediàtic i sobre l'estètica i els recursos melòdics, rítmics, harmònics i tímbrics emprats.

El capítol de Música i Cine, ens forneix d'innombrables exemples, des de l'exitós TITANIC, amb la seva mescla de música celta tradicional amb modernitat electrònica fins a la coneguda escena de la dutxa de Psicosis, passant pel redescobriments de Scott Joplin que va significar escoltar la seva música a l'inici de "El Golpe", sense oblidar-nos del capítol dels musicals amb títols imprescindibles com Sonrisas y Lágrimas, My Fair Lady, West Side Story, Jesucrist Superstar, entre molts d'altres, i fent esment i matèria d'estudi a sintonies com Mission Impossible, Bonanza, Plats Bruts, Laberint d'ombres, Expedient X, La Pantera Rosa o The Simpsons, iniciadors i/o màxim exponents de diverses nissagues estètiques (acció, far-west, joventut, culebró sentimental, ciència ficció, comèdia, dibuixos animats...)

AVALUACIÓ

En base als objectius i la metodologia ja exposats, l'avaluació, en qualsevol cas contínua, té dos nivells de concreció: un examen i un treball expositiu.

Dins la prova escrita han de conèixer-hi preguntes amb respostes curtes inequívokes, d'altres que precisin una breu explicació i d'altres que siguin camp obert a una exposició més àmplia que interrelacioni diverses parts de la matèria. Moltes de les preguntes vindran donades no només per un text escrit sinó per fragments d'audició.

El treball expositiu és la tria de qualsevol exemple musical extret de qualsevol mitjà de comunicació per aprofundir-hi i extreure'n el màxim des dels més variats punts de vista i anàlisi possibles, des del punt de vista estrictament musical fins al social, econòmic, estètic en relació a la cadena, la imatge, el segment de públic... I si és possible, de dos exemples força allunyats en el temps i l'espai per establir-ne relacions i contrastos.

BIBLIOGRAFIA

- COPLAND, A.: Cómo escuchar la música. Fondo de cultura económica. Madrid 1981
- PACHON, A.: La Música en el cine contemporáneo. Diputación Prov. De Badajoz. 1998
- LIARTE, J.L.: Música en Internet Revista EUFONIA n. 16. Juliol 1999